LARS SIGVARDSONS ARF.

Berättelse från bondbygden af **Hjalmar E. Nelson.**

Brasan flammade och sprakade på den spruckna spiselhällen i Lars Sigvards lilla stuga.

Lars satt bredvid och lade på nya vedpinnar — under det stora trefotagrytan där potatisen kokade — allt efter som de gamla förtärdes af elden. De rödgula eldflammorna lyste upp hans bruna ansikte och kom det lingula håret att se ännu mera stripigt och fult ut, han satt och stirrade in i elden och tänkte på hur gement han hade det ställt här i världen.

Han hade nu i tre års tid sökt sig en hustru både in- och utsocknes, han hade friat till tjogtals töser, och lika väl var han ogift.

Se, sanningen var den att ingen ville ha honom, fattig och ful som han var. Inte ens Fina, herrgårdspigan, höll det för ära att bli hustru på Ljungtorpet, hur skulle man då begära att den lilla näpna Hanna, storbons dotter, skulle önska det. Nej då, alla sockenflickorna gingo ur vägen för honom.

Det var på allt detta Lars tänkte då han satt och sköttе om elden under potatisgrytan. Han försjönk i allt djupare tankar, ur hvilka han först väcktes då någon skrapade af sig skosmutsen ute på stentrappan. Så knackade det på dörren och Lars bjöd att stiga in.

—Go' aftes, hälsade den inträdande, en storväxt bondson. — Gu signe, svarte Lars. — Nu ä ja ute och klifver, omtalade den främmande. — Jaså, ä du ute och klifver, sade Lars. — Jo men, de ä lufsigt te å gå, berättade nykomlingen. — Jaså ä de lufsigt å gå, kunne tro de, svarade Lars. — Ja, de ä liksom idrifve i vägarne. — Jaså, ä de idrifve i vägarne, sade Lars. — Ja, nog ä de så, men post-Janne hade mä säj ett bref, i da bitti, som skulle te däj — å nu tyckte ja de va så godt te å gå hit mä'et, sade främlingen.— Tack ska du ha för de, Per, sade Lars och sneglade åt dörren till, där Per stod och gräfde i sin ficka och slutligen kom fram med ett förseglad kuvert. — Tack, tack, du kan ju sitta ner, mens du hvilar benen, sade Lars och tog brefvet från Per samt gick bort till hyllan vid det gamla daluret, där han lade upp det.

— Ja' ska' la lunka väg norråt värla igen, Hanna väntar fäll på mäj, sade Per, men satte sig ändå ett slag på en karmlös stol, som vickade åt alla fyra väderstrecken och vid dessa rörelser pep och gnällde som en råtta i kattens klor.

— Såå, Hanna väntar på däj, du ä löckliger du som har nå'n tös som yäntar på däj, suckade Lars, i tanken på sin egen ställning.

Per grinade så tänderna lyste i brasskenet.

— Du skulle va lagom linhårig å så ha nå fler styfver i pungen, lät han.

— Hur sa du — skulle ja va lagom linhårig?

Lars brusade upp och näfvarna knöt sig.

— Ja ralgera bara — förstår du fäll, sade Per blidkande.

— Du ralgera bara, sade Lars lugnare, men så påminde han sig det där om pängarna, du sa ju ja skulle ha fler styfver i pungen, gnällde han argt.

—Ja, å sen skulle du ha likare stugkåk, bredde Per på vidare, föraktfullt betraktande stugans torftiga inre.

— Hur sa du? Lars reste sig upp och brasskenet lyste upp hans vredeflammande ansikte.

— Ja ralgera ju bara, du ska fäll inte köra mäj på dörra för ja klef hit i snöslasket mä brefve, sade Per. Lars teg och satte sig igen och det blef tyst en stund i stugan.

— Nå, nu ska ja kuska iväg, adjö mä däj Lars, du ska la laga så du får däj tag i e' tös tes härnäst vi råkas, sade Per litet hånande.

Lars nickade adjö och sade tack för blefvet en gång till, så började han åter lägga nya pinnar på hällbrasan. Åter kom han ned i dystra funderingar, glömde allt, utom det att han var en fattig, ful krake, som ingen brydde sig om eller höll af. Men så påminde han sig brefvet, sent omsider, han skulle väl läsa det.

Han gick bort till hörnhyllan, tog ned brefvet och bröt det försiktigt, samt stafvade igenom de få raderna. Första gången kunde han ej fatta något alls af innehållet, hans sinnen kunde ej följa med, det blef bara torra, intetsägande bokstäfver. Andra gången började det klarna för honom och han måste sätta sig för att ej falla. Så läste han det om och om igen, grät och läste, skrattade och läste. Det var ett förunderligt bref.

Han stoppade ned det i västfickan och började vackla fram och åter på golfvet som en berusad, han måste ha rörelse. Hela natten igenom höll han på med detta, endast några gånger kastade han sig fullklädd på soffan och försökte sofva, men det gick inte och så var han åter uppe och gick på stuggolfvet.

Den fattige torparsonen hade ju fått ett stort arf som skulle kunna göra det möjligt för honom att köpa socknens bästa bondgård, om han så önskade.

— — — —

Som ett stjärnskott gick det genom hela socknen, ryktet om att Lars Sigvardson fått arfva oerhörda summor efter en afglömd släkting i Amerika.

Alla flickorna ångrade sitt beteende mot Lars. Hvad gjorde det egentligen att han var ful och obelefvad, det kunde väl alltid botas på något sätt. Han var rik numera, det var hufvudsaken.

Storbons Hanna sade, — han ä snäll och govänli, de ha ja allti trott, å nu ä han riker mä, — så — — — ja, ja, ni får väl se hvem som blir husfru på gården hans, när tiden blir. Hon nickade hemlighetsfullt, men ändå inte värre än att alla måste förstå att hon talade om sig själf.

På kyrkbacken blef det gny och rörelse bland folket, då Lars kom klifvandes till gudstjänsten, säker och värdig, som aldrig tillförne. Kyrkvärdarna togo honom i hand och sade att det var mycket vackert väder. Själfva inspektorn på herrgården, som annars var så ryggstel, kom å bugade sig samt sade att det skulle vara "storligen angenämt att få göra bekantskap". Hannas tjocka och vördiga fru mor kom vaggande och lade sin feta hand på Lars Sigvardsons arm och bad honom "hålla te go mä å komma hem på lite smörgås å kaffe, riktigt enkelt, men rysligt välment."

Alla hviskade om Lars och alla såg på honom liksom man brukar se på en nykomling.

Två månader hade gått sedan Lars blef rik, då han mötte Per på skogsstigen.

— Go' da', hälsade Lars och Per svarade nätteligen.

— Ä du ute å klifver, sade Lars. — Ja, å du mä, genmälde Per. — Ja ska bort å hälsa på Hanna ett slag, sade Lars.—Du ä löckliger, du, som har nån te å hälsa på, tyckte Per. — Du skulle ha fler styfver i pungen, sa Lars. — Skulle ja ha fler styfver i pungen? skrek Per och såg arg ut. — Du förstår fäll att ja ralgera bara, sade Lars.— Ralgera du bara, sa Per litet lugnare. — Ja, å så ska du laga så du ser lite bättre ut, började åter Lars. — Ska ja se bättre ut, hojtade Per och hotade att flyga i lufven på Lars. — De tyckte du te mäj för en tid sen, sade Lars. — Ja ralgera ju bara, sa Per. — De gjorde ja mä, svarade Lars. — Gjorde du de, sade Per. — Ja, de gjorde ja — då ä vi ju vänner igen, sade Lars. — Ja — fäll ä vi de, svarade Per. Så slog de hvarandra i hand och nickade farväl samt lunkade därefter vidare åt hvar sitt håll på den smala skogsstigen.

Förkylning botad på en dag.

Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tablets. Apotekare återlämna pängarne, om det icke botar. E. W. GROVE'S namnteckning är på hvarje ask. 25c.

Den unge spekulanten: — Ja, jag går väl på kontoret ett slag och ser om där är några bref.

Vännen:— Du vill med andra ord läsa din jobbspost.

UR KATARINA II:s MEMOIRER.

Den ryska kejsarinnan Katarina II af Ryssland har själf skrifvit memoarer, hvilka äro svårt att komma öfver och hittills kunnat betraktas som en raritet. Nu hafva de emellertid utkommit i en ny upplaga på tyska.

Dessa memoirer, hvilka endast gå till 1759, alltså afbrytas för Katarinas våldsamma tronbestigning, (en viss komplettering erbjuda furst Daschkoffs memoirer) äro otvifvelaktigt eutentiska och erbjuda en sorgfälligt utförd, starkt i detalj gående målning af de dåvarande kulturella förhållandena i Ryssland, bilden af en ständigt mellan ytterligheterna af den högsta lyx och det otroligaste barbari vacklande kultursfer.

Den unga furstinnan, som var född prinsessa af Anhalt-Zerbst, ser sig på främmande mark och utan några släktskapsförbindelser utsatt för hofpartiernas ständiga intriger. Hennes giftermål med storfursten Peter var dock ett verk af Fredrik den Stores diplomatiska statskonst och fullbordades mot den ryske storkanslern Bestuscheffs uttryckliga vilja.

Angående sitt förestående giftermål med den på förståndets vägnar klent utrustade och åt dryckenskap hemfallne fursten, hvilken hon sedan stötte från tronen för att rädda eget lif, skref hon följande betecknande ord i sin dagbok:

"Ju närmare dagen kom, desto djupare blef min beklämdhet. Mitt hjärta förutsade mig ingen stor lycka. Endast äregirigheten höll mig uppe. Jag kände i djupet af mitt hjärta ett visst något, hvilket aldrig ett ögonblick lät mig tvifla på, att jag förr eller senare skulle bli allenarådande kejsarinna af Ryssland i full besittning af makten."

Storfursten intresserade sig uteslutande för dressyr af hundar, för att leka med marionetter och tennsoldater, med hvilka han utförde fullständiga militäriska öfningar.

"Då han blef trött vid att plåga sina hundar, började han att gnida på sin fiol. Han kände inte noterna, men han hade ett godt gehör och trodde, att musikens skönhet bestode i den styrka och häftighet, med hvilka han framlockade toner ur sitt instrument."

En tjänstvillig fru Kruse, hvilken i hans hofstat förstod att spela en framstående roll, förskaffade storfursten leksaker, dockor och andra barnsliga föremål, hvilka han älskade till dårskap.

"Under dagen gömde han dessa saker i och under min säng. Storfursten lade sig först efter supén, och då vi båda lågo, stängde fru Kruse dörrarne och storfursten lekte till kl. 1 och 2 på morgonen. Med eller mot min vilja måste jag deltaga i dessa härliga förströelser så väl som fru Kruse. Ofta skrattade jag däråt, men ofta var det mig obehagligt och vidrigt. Hela sängen var öfverhöljd af dockor och leksaker, hvilka stundom voro tämligen plumpa."

Kejsarinnan Elisabeth var icke mycket förtjust öfver sin systersons bragder. Under det hans gemål genom sitt kloka, intagande väsen och sin ofantliga smidighet raskt förvärfvade det ryska folkets sympatier, stötte storfursten det ständigt för hufvudet genom sina nycker och dårskaper.

En dag öfverraskade Katarina honom vid afrättandet af en råtta, hvilken han på fullt allvar anklagade för högförräderi. Då friska ostron inträffade, väckte han sin gemål midt i natten för att meddela henne denna sensationella nyhet.

En annan gång öfverförde en hofdam hos kejsarinnan en uppmaning, eller rättare en befallning, att taga ett bad. "Nu voro bad och andra ryska sedvänjor eller landsseder icke blott oangenäma, utan han hatade dem dödligt. Han förklarade rent ut att han inte tänkte bada. Hon var envis och svarade, att hans kejserliga majestät var olydig. Han påstod, att man icke fick befalla honom det som låg emot hans natur. Han visste, att då han aldrig tagit ett bad, skulle det skada honom. Han ville icke dö. Lifvet vore det dyrbaraste af allt, och kejsarinnan skulle inte tvinga honom att förkorta det."

Peter var äfven i öfrigt icke den angenämaste make. Var han vid godt lynne, tråkade han ut sin unga fru med uppräknandet af behagen hos sina älskarinnor, vid hvilkas väljande han vanligtvis ådagalade en besynnerlig smak. Vid slottets brand upptäckte man, att storfurstens oräkneliga byråer och skåp icke fanns annat än en otrolig mängd vin- och likörflaskor, under det att hans kejserliga tant vid detta tillfälle förlorade hela sin garderob af 4.000 klädningar.

Å andra sidan ålade sig Katarina, som man vet, icke något tvång gent emot sin make. Hennes kärleksförhållanden till Soltikoff och Poniatowsky, sedermera konung af Polen, antydas visserligen endast mycket flyktigt i memoirerna. Men öfver hufvud taget visar sig i dessa lefnadsminnen motsägelsen mellan en kallt beräknande, energisk natur, hvilken förstod att under kejsarinnans spejande ögon steg för steg eröfra den främmande farliga marken, och en käck lidelsefullhet, hvilken icke beykmrade sig om moraliska samvetskval och som gjorde den sedermera stora kejsarinnans otvetydiga rykte väl förtjänt.

PROSTINNANS BRAGD.

Folksägen från Jösse härad.

Så länge Karl den tolftes vapen gingo segrande fram i det ryska riket förspordes icke något annat än ett godt och vänskapligt förhållande från danskarnes sida, men så snart som lyckan vände sig och den svenska hären blifvit krossad vid Pultava vände sig också det förut rådande vänskapliga förhållandet från folket å andra sidan Öresund och Kölen. Som vanligt dröjde det icke länge förrän man fick påhälsning i Skåne, där den tappre generalen Stenbock hade ett ganska svårt göra att hålla dem stången, emedan tillräckligt manskap härtill saknades.

Efter infallet i Skåne började man inom de värmländska bygderna hysa farhågor för att infall från norska gränsen skulle ske, emedan så brukade vara förhållandet då stridigheter mellan svenskar och danskar föreläge. Dåvarande landshöfdingen i Karlstad friherre Cronhjelm föranstaltade också om att den hemmavarande gränshären om fem hundra man sattes i stridsskick, hvarjämte en bondehär sammanfördes i och för gränsbevakningen.

Några vidare fiendtligheter afhördes dock icke, utan var förhållandet mellan de svenska och norska officerarne af så godmodig beskaffenhet, att de brukade hälsa på hvarandra i bivaukerna, med kortspel och dryckjom förnötande sin tid. Hände det sig då, att under ett dylikt samkväm en kapten på den svenska sidan råkade fälla några förklenande ord om de norska officerarne, hvilket gjorde, att gräl uppstod, helst som hän icke ville återkalla hvad han under fyllan och villan hade sagt. Härmed var det förut rådande goda förhållandet brutet och fiendskapen börjad.

Norrmännen och deras befälhafvare hade satt sig i sinnet att straffa den svenska kaptenen, hvarför de planlagde ett öfverrumplingsförsök å denne, som, med sitt folk, kvarlåg vid Gryttve i närheten af Köla. Han befanns dock ha brutit upp, men som norrmännen ändock i fientlig mening kvarlågo, började ortsbefolkningen draga farhågor om deras fientliga ändamål. Prosten Faxell var ej själf vid tillfället hemma, hvarför bönderna kände sig i saknad af någon, som kunde taga ledningen öfver dem vid det anfall man förberedde. Prostinnan, för hvilken man beklagade sig, var dock den, som vid detta tillfälle skulle rädda situationen.

Hon sammankallade i största hast alla traktens bönder med deras drängar och pigor, hvilka hon placerade i skogsbrynet utanför byn. Därefter lät hon ringa i kyrkklockorna, samt tidigt på morgonen tända eldar å de närliggande höjderna för att varsko befolkningen där omkring att de så länge vänade fientligheterna voro inbrutna.

När nu norrmännen om morgonen vaknade ur sin slummer fingo de höra klockringningen från kyrkan och se vårdkasarne varskoende bygdens folk, hvarjämte de hörde hur skotten smällde och kommandoropen utdelades i skogsbrynet andra sidan byn, hvilket allt verkade afkylande på deras heta sinnen. Befälhafvaren för den norska styrkan lät i hast slå till reträtt, med sitt folk aflägsnande sig från bygden, utan att göra minsta motstånd. Köla församling var den gången räddad genom en kvinnas rådighet. Hennes namn var Maria Camén och hon var gift med prosten Sven Faxell, hvilken var kyrkoherde i Köla under åren 1694 till 1728 då han afled.

Sex år efter ofvan beskrifna händelse utbröto dock fiendtligheterna på allvar i Värmland Då samlades nämligen en här af fem tusen man därstädes, hvilka under konungens eget befäl inryckte i Norge. Helt lugnt hade det icke heller varit i de värmländska gränstrakterna under de mellanvarande åren, utan hade gränsbevakning måst upprätthållas hela denna tid. Befälhafvare för denna gränsbevakning hade varit generalerna Mörner, Ekeblad och Palmqvist.

Nyt fra Danmark.

Kræft. I Danmark forekommer aarlig 30,000 Tilfælde af Kræft Til Foraaret vil den danske Kræftkomite lade foretage en Optælling af Tilfældene.

Til Andelsudvalgets Formand er valgt Trafikminister Høgsbro istedet for Folketingsmand Blem, der er blevet landbrugskyndig Direktør i Ostfisternes Kreditforening.

Et „Dansk Adelsforbund" er nu, paa Initiativ af Arkivar i Udenrigsmin. Baron Jüttphen-Adeler — der allerede for nogle Maaneder siden udsendte Opfordring dertil — dannet hjemme for at værne om Adelens Interesser og Traditioner. Iøvrigt ønsker Baronen at faa adlet fremragende borgerlige, en næppe gjennemførlig Tanke.

Brændevinsforbruget synker. Af Toldopgjørelserne for de tre første Kvartaler i Finansaaret 1907—08 ses det, at der er en Nedgang i Brændevinsafgiften af 130,000 Kr. — det svarer til, at der er produceret 2 Mill. Flasker Brændevin mindre end i de tilsvarende Kvartaler i det foregaaende Aar. Derimod er Øl-afgiften, trods den kolde Sommer, kun 3,000 Kr. mindre.

Den danske Livgardes Jubilæum. I Anledning af, at den kongelige Livgarde den 25. Juli 1908 agter at feitlighalde sin 250 Aars Bestaaen, anmoder den tidligere Gardere (baade Befalingsmænd og Menige) af Fod- og Hestgarden, som maatte ønske at overvære Festen, om at indsende Navn og Adresse til Livgardens Kontor inden 1. April. Til Veteraner fra Krigene vil der saa vidt muligt blive sørget for frit Ophold og Logi paa Kasernen den 24., 25. og 26. Juli.

Svensk Komission paa Besøg i Danmark. En af den svenske Rigsdag nedsat Komission paa 6 Medlemmer, hvis Formand er Departementschefen i det svenske Landbrugsministerium, ankom forleden til Vejen for at aflægge Besøg paa Askov Højskole og Ladelund Landbrugsskole. Komissionen skal gjøre sig bekjendt med Landbrugsundervisningen i Danmark og paa Grundlag deraf fremkomme med Forslag i den svenske Riksdag til Ordning af Landbrugsundervisningen i Sverige.

Fiskerbaade i Drift med Isen. Forleden Nat gik Isen ved Ohnsevig i Drift, medtagende 3 Damjoller samt Dæksbaaden „Marie" og en Pram. Foreløbig har man intet hørt om Baadene, der menes at være drevne i Land ved Langelandskysten. Efter hvad der meddeles, er der under Stormen og Isdriften forleden foruden disse Fartøjer bortdrevet fra Ohnsevig yderligere 4 Joller, et Flod og en Pram. Man har endnu intet hørt om, hvor Baadene er drevne hen.

Stort Fiskeriudbytte. Fra Harboøre meldes: Torsdag og Fredag d. 13. og 14. Jan. har den herværende Fiskeflaade losset i Thyboerøn og Lemvig c. 320,000 Pd. Skuller og 40,000 Pd. Havtorsk, som pr. Bane udføres til Tyskland.

Hjortslejmordsagen. Den myrdede Pige Marie Sørensens Fader, Gaardejer Sørensen i Hjortshøj, blev, som det vil erindres, arresteret under Mistanke for at have myrdet sin Datter. Der foreloa ingen Beviser mod ham, tvært imod havde der altid bestaaet det bedste Forhold mellem Fader og Datter. Han blev da ogsaa løsladt og anlagde Erstatningssag for uforskyldt Varetægtsarrest. Der blev tilstaaet ham 500 Kr., først ved Under-, senere efter Appel ved Overretten. Sørensen appelerede Sagen til Højesteret, som forleden tilkjendte ham 1,000 Kr. i Erstatning. Sørensen havde forlangt 3,000 Kr.

Den sene Høst. Efter hvad der meddeles fra Mellemthy er der i Juledagene blevet tærsket en hel Del af det sidst hjergede Korn, som i halvvaad Tilstand blev sat i Stak i November Maaned, men som nu af den stærke Frost er bleven gjennemtørret. Det har da vist sig, at baade Kornet og Halmen er meget bedre end ventet. Det meste af Halmen vil kunne anvendes til Kreaturfoder, og Kornet er haardt og fast i Kærnen. Ja selv i det Korn, som endnu staar paa Marken, mener man, at Kærnen ikke er helt ødelagt, hvis det kun vedblive med tørt Vejr, saa det kan komme hjem og blive tærsket med det samme.

Til Forstanderinde for Børnehjemmet „Hebron" ved Holstebro istedetfor Fru Bransholm, som tog Afsked paa Grund af Folketingsmand Sabroes Forfølgelse, er udnævnt Frøken M. Raun, der har været Forstanderinde for Børnehjemmet „Konkordia" i Nærum. Hun er født i Thorning ved Viborg og uddannet til Lærerinde.

Afkoppigerne og den kvindelige Valgret. Forliget mellem Regjeringspartiet og de Frikonservative, hvorved der sikres Kvinderne kommunal Stemmeret, har vakt almindelig Glæde i Danmarks Kvinderverden. En ung kvindelig Afkoveley fortæller følgende i et Brev om hvorledes Budskabet derom blev modtaget paa Skolen:

„Fru Appel sagde os det i Gymnastiktimen Kl. 5, og I kan tro, der blev Glæde. Fru Appel foreslog at vi i den Anledning skulde sende en „Raket" op med Ønsket om, at vi maatte benytte denne Valgret godt. Det var vi med paa. „Raketten" bestod i, at vi med Fru Appel i Spidsen først klappede i Hænderne, saa slog os paa Knæerne og saa trampede i Gulvet og til sidst rakte Hænderne i Vejret og raabte et dundrende Hurra."

Döfhet kan icke botas

vid lokala medel, då de ej kunna nå den angripna delen af örat. Det finnes blott ett sätt att kurera döfhet, och det är med konstitutionella medel. Döfhet förorsakas af ett uppbetsadt tillstånd af slemhinnan i det enstackiska röret. När detta rör blifver inflammerat märker Ni ett skorrande ljud eller får en dålig hörsel, och när röret blifver helt och hållet täppt är döfhet följden; om upphetsningen icke kan afhägnas, och röret återfå sitt normala tillstånd, vill hörseln vara borta för alltid. Nio utaftio fall framkallas af katarr, som ej är annat än ett upphetsadt tillstånd af slemhinnorna.

Vi vill gifva $100 för hvarje fa l af döfhet (förorsakadt af katarr), som ej kan kureras med **Hall's Catarrh Cure.** Skrif efter cirkulär, fritt.

F. J. Cheney & Co., Toledo, O.

Säljes hos apotekare, 75c.

Hall's Family Pills äro de bästa.

Nya Importerade Böcker

direkte från Sverige.

Från Furst Alberts land. Skildringar af furstendömet Monacos land och folk, historia och statsinstitutioner af Ragnar Lundberg 15c
För kafferepet af E. L. . . . 10c
Gudinnan af Atvatabar. En upptäcktsresa i underjorden och Atvatabars eröfring. Roman af William R. Bradshaw. 448 sid. och inb. i en mycket vacker klotpraktpärm i guld och färgtryck 85c
Inåt eller utåt. En tidsbild af Agnes Giberne. 216 sid. . . . 25c
I turban och Chechia. Skisser och utkast af Radscha. . . . 20c
Julklappsverser och Grötrim af Gustavus. Mycket roliga. 10c
Jul- och Nyårsverser af Gustavus 10c
Kvinnotjusaren. Originalroman af J. Brun. Inb. i två delar med prima klotband . . . $1.35
Lifsens ondska. Bilder från en gammal stad. Af Gustaf Wied. En af de roligaste böcker man kan läsa. 344 sidor. 50c
Minnen från Västergötland. Hälsning till hembygden från dess i Uppsala studerande ungdom. Andra upplagan. Med öfver 100 illustrationer. 192 sidor. 1901. 4:o format. Originalpappb. 70c
Lilly, eller gäckade lyckodrömmar. Sensationsoriginalroman i två delar ur det moderna Stockholmslifvet af Grimner. 1,280 sidor och talrika helsidesillustrationer. Inb. i vackra särskildt komponerade pärmar $1.40
Häftad 70c
Namnsdagsverser att skrifva på vykort och gratulationsbref af Gustavus 10c
Ralston-klubbens Råd till friska. 15c
Rosen och Resedan. Verklighetsskildring ur Stockholmslifvet af J. Brun. Boken innehåller 2 delar, tillsammans 1,360 sidor med en mängd illustrationer, samt inbunden i eleganta särskildt komponerade pärmar i flera färger. . $1.40
Sjökaptenens son. Svensk originalberättelse från Stockholmslifvet af Cyris Wald. 128 sidor med många illustrationer af P. Hedman 15c
Skön Ellen eller fosterbarnet. Svensk originalroman af J. Brun. Stort format. 1,280 sidor. 43 helsid.-ill. 70c
Slå upp! Ett litet poemlexikon för vykort innehållande 300 svenska originalverser lämpliga vid alla möjliga tillfällen af Björn Cederberg 12c
Solen i Karlstad eller **"Jänta å Ja".** Svenskt original af Gunnar Forsman. Inbunden i särskild fin komponerad pärm. 935 sidor stor bokformat. $1.25
Spridda blad ur komminister Frids dagbok efter hans död utgifna. 155 sidor 10c
Tre amiraler. Berättelser af W. H. G. Kingston Med illustrationer. 336 sidor. 1904. Kartonerad 60c
Arbetets söner. Ett monumentalt illustrationsverk. Med nära 400 illustrationer. Stor tvåroktav. 696 sidor. Inbunden i fina pärmar $2.70
Artistblod. Romantiserade skildringar ur det skandinaviska Teater-, Varieté- och Cirkuslifvet af Carl Muusmann m. fl. Med 200 illustrationer. 352 sidor. Bunden i elegant klotband $1.25
Häftad 85c
Bilderbok för barn. Innehålla ett flertal elegantå färgtryck med text 12c
Blodoffren af Emile Zola. Stort oktavformat. Inbunden i vackra klotpärmar $2.10
Cigarettrökaren. Berättelser ur verkligheten af C. Ranger Gull. 168 sidor 25c
Cleo de Merodes offer eller den belgiska konungadottern i dårhuset. Nutidsroman af Heinrich Buttner. 726 sidor med 1 porträtt och rikt illustr. Inb. i särskildt komponeradt fint klotband $1.65
De fyras tecken. Detektivroman af Conan Doyle 45c
Den sköna kvinnan. En praktisk afhandling om utvecklandet och bibehållandet af kvinnans hälsa och skönhet 15c
Den tappre Juan Moreira, ett sydamerikanskt polisdrama. Romanen innehåller 332 sidor. Rikt illustrerad. Inb. i elegant klotpraktpärm 70c
Det flaggar i staden och hamnen. Roman af Björnstjerne Björnson. Inbunden i fint klotband $1.90
Ebb och flod. Hvad tidens ström bringar och bortför. Af John Ruskin. 142 sidor. 30c
Elvira eller Kinesbruden. Roman af Edgar Bender. 800 sidor, rikt illustr. Inb. i fint klotband $1.35
Häftad 95c
En storstads skuggsidor. Sederoman från våra dagars Stockholm af Gurt Lange. $1.35
Europas suveräna furstehus med genealogiska notiser af kammarherre Grefve F. U. Wrangel, utgifvet af Hasse W. Tullberg. Innehåller 850 porträtt af de suveräna europeiska furstefamiljernas medlemmar och 500 konstnärliga illustrationer af slottsarkitekten Agi Lindegren, framställande residensen eller lustslotten samt historisk-heraldiska motiv. Inbunden i särskildt gjorda, hållbara och vackra im. halffranska band $4.75
Finland i bilder. 186 folioplanscher med bilder från alla delar af Finland, samt text på svenska, finska, ryska, tyska, franska och engelska språken. Originalpraktbind $3.00
Frigörelse. Berättelse från revolutionen och storstrejkens dagar i Ryssland och Finland af W. Granath 25c
Förföljd. Detektivroman af A. Conan Doyle 45c

Ofvanstående böcker sändas portofritt vid insändande af beloppet till

C. RASMUSSEN PUB. CO., 720-722-724 So. 4th Street, MINNEAPOLIS, MINN.